

noget for høj Grad at glemme, at ogsaa kvantitative Vurderinger kan have deres Betydning.

Brandes: Den højtærede Indenrigsminister gjorde mig Uret ved at sige, at jeg har ment, at dette Lovforslag, naar det ophøjedes til Lov, aldeles ingen Betydning vilde faa hverken til Afhjælpning af Bolignøden eller af Arbejdsløsheden. Noget saadant har jeg ikke sagt eller ment, jeg har kun stillet mig tvivlende overfor, i hvilket Omfang Loven vil faa Betydning, og den højtærede Indenrigsminister er jo af ganske samme Mening som jeg, har ogsaa stillet sig tvivlende overfor Lovforslagets Betydning, men haaber paa, at Loven skal kunne nytte. Ud fra den Betragtning har jeg ogsaa udtalt, at jeg vilde støtte Lovforslaget og støtte den højtærede Indenrigsminister ved dets Gennemførelse.

Der er en Uenighed mellem den højtærede Minister og mig med Hensyn til Forstaaelsen af nogle Ord i § 5. Den højtærede Minister mener, at min Forstand ikke forslaaer overfor dette Spørgsmaal. Jeg vil paa Forhaand ikke benægte, at min Forstand kan være svag og svagere end Ministerens, naar det gælder Forstaaelsen af et saadant Lovforslag. Imidlertid har jeg den Opfattelse af Lovforslaget, at der i § 2 staar, at Kommunerne skal bære Halvdelen af ethvert Tab, som Staten lider ved disse Laan — jeg tænker, den højtærede Indenrigsminister er enig med mig deri —, men i § 5 staar der, at Staten kan eftergive indtil 10 pCt. af Anskaffelsessummen med Hensyn til Renter og Afdrag o. s. v. Man kan eftergive helt, eller Henstand kan gives, men Eftergivelse kan kun finde Sted for indtil 10 pCt. af Ejendommens Anskaffelsessum. Jeg tager nu det Tilfælde, at Ejendommen koster 100 000 Kr. at opføre, og at Staten efter denne Bestemmelse eftergiver 10 pCt. eller 10 000 Kr. Er det saa ikke et Tab, Staten lider? Det antager jeg dog, og i § 2 staar, at Kommunen er delagtig i et saadant Tab med indtil Halvdelen. Men i den Paragraf, hvor Eftergivelsen omhandles, staar, at Kommunen skal yde et tilsvarende Beløb. Skal den da yde 10 000 Kr.? Og til hvem skal den yde dem? Naar Staten har tabt 10 000 Kr., skal Kommunen saa altsaa yde 10 000 Kr., og skal Tabet erstattes Staten helt? Det kan den højtærede Minister dog vel ikke mene, det er jo ganske i Strid med § 2. Jeg maa derfor sige, at det er meget muligt, at jeg ikke kan forstaa,

hvad der staar at læse, men der er jo ogsaa den Mulighed, at det ikke er ganske klart udtrykt, hvad den højtærede Minister mener, der skal staa i Lovforslaget, og jeg beder ham dog atter overtænke, om der ikke er en Modsigelse mellem det, der staar i § 5, og det, der staar i § 2. Men dette er for saa vidt af ringe Betydning, naar det blot er klart, at Staten ikke kommer til at lide et større Tab end det, der er paatænkt ved Lovforslaget.

Hvad Spørgsmaalet Statslaan angaar, vil jeg hævde, at der er aldeles ingen reel Forskel paa dette, at Staten garanterer en Boligfonds Obligationer, og det, at Staten selv udsteder saadanne Obligationer og ved at sælge dem skaffer de fornødne Penge. Det, der her skaffes af Staten, er Penge til at udlaane; disse skaffer Staten ved at garantere Obligationer, som Folk køber; derved faar Staten Pengene, og saa udlaaner den dem. Hvis dette ikke er et fuldkommen tydeligt Eksempel paa, at Staten gør et Laan, gør et Statslaan, hvad man nu vil sige, ved jeg ikke, hvad der er et Eksempel derpaa. Den højtærede Minister sagde noget om, at jeg, da jeg var Finansminister, enten havde foretaget mig noget lignende eller i alt Fald gjort mig skyldig i Synder, som kunde sættes ved Siden af dette. Det er muligt, men jeg forstod ikke, hvad den højtærede Minister sigtede til, og jeg kan derfor ikke svare derpaa. Jeg kan naturligvis paa Forhaand indrømme, at jeg har begaaet alle de Synder, som det er tænkeligt, at en Finansminister kan begaa; naar jeg har sagt dette, kan den højtærede Indenrigsminister vist være tilfreds, efter den Anskuelse i alt Fald, han anlægger paa mig som Finansminister. Men hvad han sigtede til, er jeg ikke ganske sikker paa.

Jeg skal nu ikke forfølge denne Forhandling i alle de Enkeltheder, som er fremdraget af mig. Den højtærede Minister har svaret, Klokkeren er mange, og Meningen er, at Lovforslaget skal gennemføres. Men jeg synes ikke, den højtærede Indenrigsminister paaskønner mig tilstrækkeligt, thi i Modsetning til hans Partis Ordfører, som vil have denne Sag i Udvalg og Lovforslaget ændret, foreslaar jeg, at det skal gaa uden Udvalg og uændret til anden Behandling og videre frem. Derfor synes jeg egentlig, at jeg fortjente Paaskønnelse af den højtærede Minister, og at han snarere skulde yde mig den end forsøge en Kritik, som jeg ikke rigtig synes lykkedes for den højtærede Minister.